

Alles wordt duurder en duurder lijkt het wel. Prijzen in de horeca zijn al jaren aan stijging onderhevig. Waar het eerst mogelijk was om voor minder dan twee gulden een kop koffie te krijgen moet er nu een veel groter bedrag op tafel komen. Een kop koffie voor drie euro vinden we goedkoop. Even omgerekend dat is meer dan zes en een halve gulden. Meer dan drie keer zoveel. We vergeten dan voor het gemak even dat de euro meer dan twintig jaar geleden is ingevoerd, in 2002. Er zijn wel meer dingen gestegen. Wat niet wil zeggen dat de prijzen in Nederland niet idioot gestegen zijn, er zijn duidelijke aanwijzingen dat de prijzen hier te hoog zijn in vergelijking van de landen om ons heen. Kijk alleen maar naar de benzine prijzen in Duitsland en België en vergelijk dat met de pomp hier.

Ook op het gebied van boodschappen kan de schrik behoorlijk zijn. En bij dat laatste komt wel een kant tekening dat wij hier meer aanbiedingen hebben dan in Duitsland, twee halen een betalen, of de tweede voor de halve prijs. Ook in de mode vliegen de uitverkoopbordjes (of in modern goed Nederlands sale) je om de oren. In met name Duitsland is dat aanmerkelijk minder, maar zelfs dan nog. Prijzen in de supermarkt liggen ook lager omdat er meer winkels zijn en daardoor eer omzet en dus lager prijs. Ondanks dat we alle twee in de EU zitten en open grenzen is het niet mogelijk oor supermarkten hier in Duitsland producten te bestellen. Heeft te maken met labeling.

Ook hebben we natuurlijk in die tijd een behoorlijk grote bankencrisis gehad, in 2008. hebberigheid en verkeerde investeringen hebben gezorgd voor een behoorlijke kapitaalsvernietiging, en dat moet terug verdient worden.

De corona-crisis had eveneens een behoorlijke impact op de economie. Zaken die voor die tijd normaal waren werden ineens niet meer normaal. Vrij reizen tussen landen werd vrijwel onmogelijk. Toerisme nam behoorlijk af, de horeca stond leeg en, vooral kleine ondernemers zagen klanten niet mee. Dit heeft invloed op de economie. Immers het zijn de kleine ondernemers die de economie dragen. Tel daarbij op een verkeerd beleid van de overheid waarin de kleine ondernemers minder steun kregen, en krijgen, dan de grote ondernemers en het recept voor inflatie is geboren. Ook de rigide houding van de banken speelt een behoorlijke rol. Een enorme stijging in prijs van (huur)woningen om maar iets te noemen en belastingmaatregelen en stijgende lonen zorgen in Nederland voor een inflatie van 3.1%, ter vergelijking in België is dat 2,9% en in Duitsland 2% Frankrijk en Spanje hebben een nog lagere inflatie, 1,9 en 1,5%.

Een van de dingen die wij kunnen doen, en met wij bedoel ik onze regering, is de overheidsuitgaven naar beneden te brengen door bij voorbeeld de overheid met 20% te verkleinen. Het wordt alleen extra bemoeilijkt door maatregelen van 14 jaar wanbeleid en alles doorschuiven van de landelijke naar de lokale overheid waardoor de gemeentes meer werk hebben dan ze met goed fatsoen aankunnen. Verkleinen van de overheid wordt dan ook heel moeilijk. En dus grijpen ze naar makkelijkere bezuinigingen. De politie kan altijd makkelijk inleveren, gaat wel ten koste de bestrijding van vooral de kleine criminaliteit maar een kniesoor die daar oplet. Ook de IND kan bezuinigen, dat daardoor de doorstroming van vluchtelingen bemoeilijkt wordt zien we dan wel. En defensie kan makkelijk naar 1,8% van ons budget, dreigingen negeren we gewoon net als de afspraken de wij hebben met de NAVO. Nu oh jee paniek het moet naar minimaal 3 % maar liever naar 5%. Wel opmerkelijk dat de man die het budget eerst naar 1.8 % bracht nu roept dat het naar 5% moet, hij is er nu niet meer verantwoordelijk voor.

Bezuinigen op onderwijs en gezondheid. De prijs van boeken en cultuur omhoog. Linkse hobby's die we niet nodig hebben is dan de verklaring.

Maar daadwerkelijk met oplossingen komen die de prijs van leven beïnvloeden dat dan weer niet. En dat is begrijpelijk. Als Kamerlid zijn de verdienste behoorlijk, zelfs voor niets doen, en de Kamerleden mogen ook nog eens zelf stemmen over hun salaris. Armoede komt niet voor in de Tweede Kamer, en aangezien de meeste politici geen enkele binding hebben met de maatschappij zien ze de armoede niet. En wat je niet ziet heeft geen prioriteit.

De enige conclusie die wij kunnen trekken is dat de prijzen voorlopig niet naar beneden gaan, ondanks alle mooie beloftes.